ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת Public Art and Early Media Archive

אוסף עדינה בר-און הצדעה, 1983 טקסט, צילומים, גזרי עיתון

Adina Bar-On Collection Salute, 1983

Text, photographs, news clips

המכון לנוכחות ציבורית המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון למידע נוסף צרו קשר דרך מrchive@digitalartlab.org.il למידע נוסף צרו קשר דרך

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For further information please contact us at archive@digitalartlab.org.il

1983 Salute הצדעה

Environment: Daniel Davis

Movement consultant: Ronit land]

Tel-Hai 83, a Contemporary Art event, Israel.

Curator of festival: Amnon Barzel

The following has been written, from memory, by Adina Bar-On in the summer of 2016. There is a discrepancy between what she had written and what she had actually performed 33 years ago. It has been Adina's choice to leave these differences.

"Salute" was a performance that was realized, after the 1st war in Lebanon, in the summer of 1983. The 2nd Tel Hai festival for Contemporary Art was originally scheduled for the summer of 1982 but as a war had erupted and the festival was postponed.

Daniel Davis, Adina's companion, their son, Shahar, their daughter, Yasmin, and herself were residing at that time in Metula a village which is on the border with Lebanon; This war, in particular, had left its mark and the performance "Salute" was definitely its "product".

The location of "Salute" was the hillside between Tel Hai and the National Reserve Park. The audience sat on the slope overlooking the three sights, created by Daniel Davis, at the foot of the hill. - The performances were presented twice, both at dark. The lights of Kiryat Shmona, the city to the south of Tel Hai, could be viewed as a background of the three sights.

Scene 1

On the far edge of the hill's inclination, on the right, Danny Davis had drilled in the chalk rock, a wide decline, to which he drew water to create an artificial lake or bath. A wooden box, about 180c"m x 45c"m, painted black was afloat on the water.

a. Adina, wearing a light blue metallic body suit with oval metal, silver colored, shields on her shoulders, stepped on the black box for a moment, then re-positioned herself on her knees with her shoulders touching the box, her arms along her body, her head stretched out with face towards the audience. Her pelvis moved in e-regular circulating motion while her back and chest responded in a waving movement in and out. The audience could see the the curving back when turned upwards and the pelvis when it's circled to the side. Her head moved forward facing the audience while she was pressing her lips together on to her nose, in a strange mimicry.

The movement, dynamic in a-symmetric round patterns with the uncanny expression made the image bizarre. It resembled a cat in painful intercourse.

E-regularly, the metal shoulder shields touched the wooden box and a flat rubbing metallic sound erupted through microphones inside the box. As the movement gained time it erupted with more power and the shields meeting with the wooden surface was more strong. Soon she was drumming with her shoulders on the surface in what seemed an attempt to create a

beat. Between the movement of pelvis, torso and shoulders and facial expression there was a ruthless energy but the image was of Futility.

Next, Adina repositioned herself laying flat on her back, on the black box, creating a layer of a light blue color along the black box. Her head rested in the direction of the water and the audience, beyond. She forcefully raised a fisted hand perpendicular to her body and remained in that position for several long minutes. Following the one hand she raised the other, alternating the hands and at intervals raising both fists together.

Finally, she stood on the box again, leaving most of the length of the box in front of her. She peeled her body suit off as if systematically. The small pile of light blue placed on the black box, she wore a body colored swimsuit.

b. On the black box, she bent to a reclining position, then to a seated position, and then she slipped down and into the water. She leaned with her arm on the side of the front edge of the black box. Slightly facing her audience, she maneuvered the parted fingers through the water surrounding her, back and forth, creating a pleasing trickle sound that was projected audibly by microphones that were situated above the water, surrounding the pool. She repeated the movement and listened to the sounds until she immersed most of her body in the water. In a slanting position with both hands extended she opened and closed them in escalating force, moving herself and the water, creating waves and a louder sound of water moving.

Adina's moving in the water was somewhat a vision of Woman Bathing with its associated sensuality yet as the ripple became waves, curing by the black box, this became an unsettling fantasy.

Scene 2

Adina climbed out of the pool and appeared at the top edge of a slanted stage that had been covered with mortar. Several white clay sculpted cats seated spaciously, their eyes, painted in nickel, shined brightly under the directed powerful spotlights. She wore a white blouse, black shorts and pink shoes. She was still crouching on her toes, back rounded, slightly facing the audience, her head stretched up and outward, again, with her lips pressed together and her nose squeezing on to her lips in that identifiable mask like expression. After the still crouching position she proceeded down and across the slanted platform to destroy each of the sculpted cats, one at a time. Each one was vandalized from her different body position, changing from laying down to crouching, treating each sculpted cat with another approach, banging it on to the floor, pulling it by its ears, throwing it over or behind the stage or leaving the disassembled sculptures, in view, on stage.

Scene 3

The third scene took place on top of a 3 meter tower that Daniel had erected. - Adina climbed, by a ladder set as part of the construction, to the top, and stood there, on a rather small area, 150 c"m X 150 c"m, and began stamping her feet creating a rhythmic jumps resonated by a neck mike set on her shirt. She jumped and stamped her feet in rhythmic intervals, for perhaps 3-4 minutes, and stopped in order to address the audience below, to her right and left, in front and beyond, in a gibberish that was pronouncing a speech. The association was a political speech which Adina had termed Begin's Speech (Begin was the Israeli Prime Minister during that war). This piece was, in actuality, Adina's first voice

work. The audience seated on the slope laughed loudly, especially when she paused from the "Begin's Speech" for another tantrum of jumps and stamping my feet.

Scene 4

The Finale took place amongst the audience, rather than in front. Adina placed herself in the midst of the seated crowd. The powerful sound was very rhythmic and loud, with a tribal character (Adina recalls it was a sound piece by a Native American).

She was turning around in one spot, her hands bent upwards on her sides, in a victorious position. The audience gathered around the lit up image. As she circled around herself everyone could sense her resonating elation. It intensified. As 20 minutes came to a close the sound became more intense and so did Adina's behavior. - Power and Elation had become intertwined in a contagious summit of the sound and the behavior of both performer and audience.

Some notes:

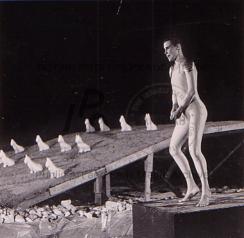
- *The mortar that covered the slanted stage could not, most probably, be identified by the viewer though its harsh and rather painful chafing did have its effect on Adina's movement. She tried, as much as she could, to evade the surface so that her skin would be schafer and bruised only minimally.
- *The cats which were sculpted and then molded by Daniel, were the inspiration of a true experience: From the outskirts of the apple and cherry groves of the village of Mettula, where Adina and her family lived, the tanks set out into the valley of Marjayoun located in between Israel and Lebanon. During the war, the small family run pensions were inhabited by the army and the village became a military thoroughfare. The main street, of the quaint village, became overpopulated by cats and small kittens due to the accumulation of garbage that was not discarded.

One day, walking by the main street, Adina saw the soldiers were playing a "game": This was a competition between the young soldiers; Who could run over ,with his army vehicle, more of the kittens rummaging in the piles of rubbish?!

- *The audience At the end of both performances many individuals rushed to the surrounding of the slanting stage to collect the sculpted cats. Though destroyed, people said they would like to have a destroyed cat in their home.
- * The spacial qualities of the scenes Of crucial importance were the particular qualities that each scene bore; Each sight was situated differently in space in relation to the audience, below, slanted, above, in its midst, each sight had its own different plastic sensibility whether hollow wood, water, mortar.

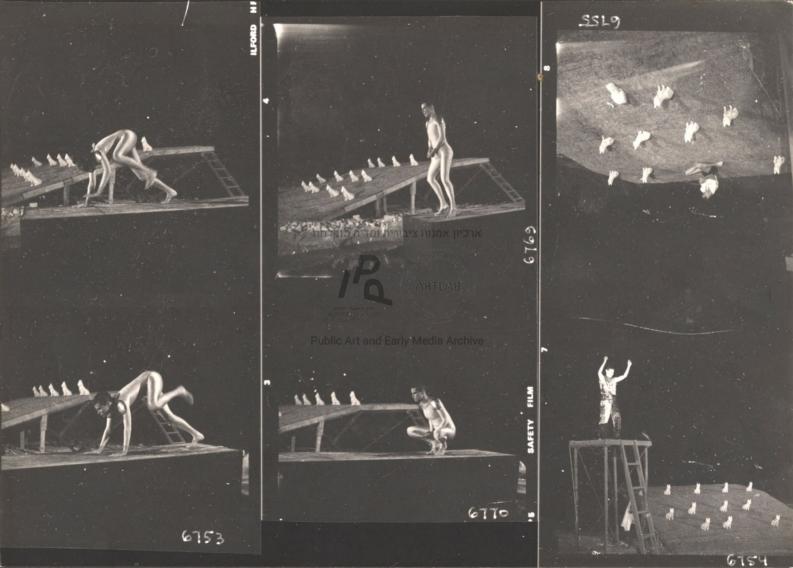

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

PQ

ARILAB

Public Art and Early Media Arel

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקד

ARTLAB TO ARTLAB

Public Art and Early Media Archiv

אמנות ציבורית ומדיה מוקדמו

Public Art and Early Media Arch

ארטון אחנות ציבורית ומדיה מוקדמו .

Public Art and Early Media Archive

רביון א<mark>מנות צ</mark>יבורית ומדיה מוקדמת

ARTLAB

Public Art and Early Media Archive

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Public Art and Early Media Archive

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת Public Art and Early Media Archive

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

18

ARTLA

Public Art and Early Media Archive

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Pa

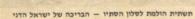
ARTIA

Public Art and Early Media Archive

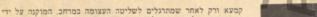

בתל־חי 83', כמו בכל אירוע אמנותי המתרחש מחוץ לאולמות וגלריות, היתה חשיבות רבה לשימוש בסאונד. השתכללות אמצעי הקליטה (מיקרופון בלי חוט) וההשמעה טייפ־קסטות בעלי איכות גבוהה, מגברים, מיקסרים. ותשומת הלב הגוברת והולכת למימד הקולי מצד אמנים בתחום הפלסטי. עושים את הסאונדמן לגורם חשוב ביותר. הטכנאים עצמם רואים בעבודות בטבע אתגר קשה ומרתק. הבעיות מתחילות בהתגברות על רוח, מכשולים טבעיים כמו גבעות, עצים, רעשי מטוסים וטרקטורים, ומסתיימות כדרישות המורכבות של אנשים שהסאונד משרת אותם – לאו דווקא בדרך המקובלת על מוזיקאים

בתל חי התקיימו שלושה מופעי סאונד (סטיב הורנשטיין, יהודה לוי, יוסי מר-חיים) שני מופעים תיאטרליים שלסאונד היה בהם חלק מרכזי (עמי ברקמן, עדינה בראון) וכמה מופעי מחול (להקת תמ"ר, סדנת המחול הקיבוצית) שהשתמשו במוזיקה חיה ומוקלטת בהגברה קונבנציונלית.

במרכז המופעים שלי ושל סטיב הורנשטיין עמד השימוש בהר המשקיף על תל־חי, על ידי רמקולים ענקיים שניצבו במקום מרכזי, ושימוש באיחור (דיליי) של שתי שניות הנגרם בגלל הריחוק וקצב התפשטות גלי־הקול. סטיב הורנשטיין כנה על צליל סקסופונים וטקסטורות סמיכות של גונגים ופסנתרים ואני השתמשתי בצלילים אלקטרוניים, נגינה תיפוף ושירה. כשני המקרים נתקלנו בבעיות של היסחפות הצליל על ידי הרוח. הצליל הגיע במקרים רבים לקריית־שמונה, המרוחקת כשלושה קילומטרים, ביתר בהירות מאשר על הבמה. האיחור של הצליל מגרה את המשמיע לשחק משחקי הד ולהשטתות

מוקדמת

מערכת הרמקולים, אפשר להתרכז במוזיקה עצמה.

העבודות שהתבססו על אלתור ולא על פרטיטורה הגיעו לאיזון נכון ולמיצוי מוזיקלי רק ביום האחרון, לדעתי, ועבודת המעבדה האקוסטית של שלקחי לא ניתנת לתרגול ולהכנה מוקדמים אלא רק בשטח. יהודה לוי בנה blic Art and Early Media Arc מופע על 4 זמרים. 4 מכשירי הקלטה ו־8 רמקולים. המופע מקליט ומשדר את עצמו בהבדלי זמן, וסרט ההקלטה עובר דרך כל המכשירים. העבודה היתה מורכבת מאוד מבחינה טכנית וסבלה מחשיפה לתנאי השטח (משטח לא ישר, רוחות וכדומה) ולמעשה, היתה יכולה להתבצע ביתר קלות באולם סגור גדול: וגם זה לקח הראוי להילמד.

במופע של עדינה בראון. "סלוט", היו שימושים מעניינים אחדים בסאונד. שלא נכללו במופעיה הקודמים: שימוש במיקרופון אלחוטי המאפשר תנועה חופשית לשחקן. ושימוש בקולות חרישיים ללא מאמץ. כשהסאונדמן קובע את התוצאה. שימוש נוסף היה בשתילת מיקרופונים במים ובמשטחים קשים. שאיפשרו לעדינה בראון ל"תופף" בכתפיה: כל אלה דברים ידועים, אך התוצאה, לדעתי, היתה בכיוון נכון.

גם ההעזה ל"שיר" פעם ראשונה על הכמה וגם השימוש בגוף ככלי־הקשה יצרו תוצאה אינטגרלית למופע, במקום קולות ה"מודכקים" באופן מלאכותי. המעניין בעבודת הסאונד של תל־חי (טכנאים - יצחק אורן ואדולפו) היתה עבודת ההכנה שהחלה שבועות אחדים לפני המופע. בניגוד למופעי אולם, שבהם אפשר לאזן בו במקום, לתקן ולשפר את התוצאה — באזור רחב כתל־חי הכולל מדשאות. בניינים ואדיות וגבעות) כל טעות במיקום הרמקולים והמגברים ובחירת אזור המופע היא מכרעת ואינה ניתנת לתיקון. גם הנסיון שצבר אותו צוות בתל־חי 80 לא היה מספיק — ואין ספק שהמסקנות שהוסקו בשבוע שעבר יהיו בסיס מוצק לעבודת סאונד מדויקת במופעי תל־חי הבאים. יוסף מר־חיים

דנים אימנהיים והעבודה בחקמה – עד 1985!

ועידת מוחות

56-51 71-65 64-57

"שנה כצל הסכנה" של הכמאי האוסטרלי פיטר וייר בהקרנת בכורה עמוד 65 בקולנוע הוד ת"א

"האידיוטית" בעיבודו של יואל זילברג ובהשתתפות ציפי שביט, הצגות בכורה בתיאטרון הקאמרי

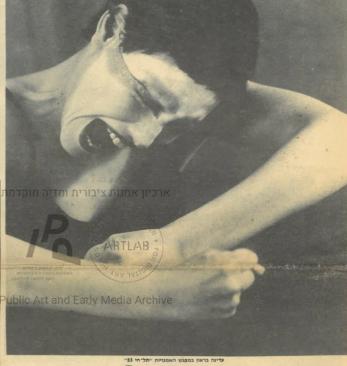
גריים רונג, נגנית נכל מארה"ב, קונצרט במוצ"ש במוזיאון ת"א עמור 66

פיטר גרין ולהקתו, שלושה בקולנוע דן ת"א

להקת "ציון" אפרו־רגאיי מג'מייקה בפתיחה החגיגית של מועדון ליקוויד, רח׳ לינקולן ת"א

מועדון חדש, ״המכצר על מקורות המים", פארק אפק פ"ת עמוד 68

פרויקט חלל אמנות של מרים שרון כביתן לאמנויות בפארק הירקון עמוד 70

ונתצת חתולים עמוד 68

ברזיל הזדמנות אחרונה

הקרנות מיוחדות במוזיאון ת"א ובסינמטק ת"א

ת הסרטים הברוילאים במוזיאון ת"א מסתיימת ביום שני. זו הזדמנות אחרונה להספיק ולצפות כצמד סרטים שצולמו כשנה האחרונה. העותקים שלהם, מוסרים, אינם נשארים כארץ, הראשון, "סרג'נט ג'טוליו", מעובד שרהם, מוסרים, אינם נששרים בארץ, הראשרן, "סרנים נשידוריה, מעובד על"פי רופן רבי כמר מאת רגאון אוסבאלרו בידינו, העומד לצאת בקרוב בעברית, משימה שניהית של סרגינט גיטוליה, המקורב לשלטנות — להוביל אסיר ממדינת באהייה לסרגייפה — הופכת לאתנר חייו. בשעה שהתהפוכות הפוליטרות מאיימות לחבל כו. מסרט, שהספיק לגווף פרסים ולדתו. כוים כידי חרמנו פנה. הסרט השני, "ריו בבל". הוא הקליל שכתכנית הכרוילאית שהוצגה כאן.

והי סאטירה צינית החושפת את צדדיה הדקדנטיים של ריו דה דניירו. שבוימה כידי נוויל דיאלמיידה. מסעם של מברית זהב ושחקנית כלוויית שבומה ביד מויל דאלמיידה מספם של מבריח זהב שחקמית כלוויית מדריךותייתים, מלווה ממוזיקה מאת דורה כן, שביקר לא מכבר בארך. לאלה שהחפיצה, כדאי לצפות בסרטו רביהעצמה של הידלי פקוט "בליד ראנר". על פי סיפור של אחד מאוונגרדי הסיינסיפוקשן, פיליפ קר דיק (יראם אנדרואידים חולטים על ככשה חשפלית?"), זונו אחד הסרטים ם כגל העתידני ששטף מהוליווד, המשרטט בצבעים קודרים את בעתיד הקרוב, דרך סיפורו של מחסל מקצועי הנשלח להיפטר

מארכעה כפילים אנושיים שקמו על יוצרם (סינמטק, יום ראשון). תופשת הקין הריטואלית של הצרפתים מעסיקה דורות של קומיקאים. ייתופשה הקיק הוצהיה של הנכופהים מכשקה ורוח של קפיקאים. "הופשתו של מר הלול יהללאסי, של הקומיקאירנגאוני דאק מטטי, ייקרן ימום שני בסינמטין, כסרט כן שלושים זה, עיצב טאטי לראשונה את המות הבורגני הנמלוני בעל־המקטרת ומעיל־נשם. כמה גנים בתיאור חופשהו של ההלר על ישמה הים הם משיאיר המתוחכמים של ההומנה היורוזאלי. דני ורט